

BIURO REDAKCJI:

Krakowskie-Przedmieście

Nr. 415.

Pismo Urzędowe, Polityczne i Naukowe.

w Biurze Redakcji

Nr. 415.

Oraz na wszystkich Stacjach Pocztowych w Cesarstwie i Królestwie.

Prenumerata na Prowincyi:

Rocznie Rs. 9 k. 2. — Półrocznie 4 k. 60. — Kwartalnie 2 k. 30.

Za przesyłkę w kopertach Kwartalnie Rs. 1.

Piątek, 31 Października 1862.

Prenumerata w Warszawie: Rocznie Rs. 8. — Półrocznie Rs. 4. — Kwartalnie Rs. 2. Miesięcznie kop. 67. — Nr. pojedynczy kop. 5.

SPIS RZECZY.

CZĘŚĆ URZĘDOWA. — Wiadomości urzędowe z Królestwa i Cesarstwa.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA. — Wykonanie prawa o Radach powiatowych (ciąg dalszy). Wiadomości zagraniczne. Wiadomości rozmaite. Wiadomości literackie. Teatr. Kursa papierów publicznych i pieniędzy. Obwieszczenia.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Rada Administracyjna zatwierdziła wniosek Komisji Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, izby wykład nauk w 5ej klasie Szkół powiatowych Warszawskich, był zastosoany do planu dla 5-ej klasy Gimnazjalnej przepisano, a to dla ułatwienia młodzieży, klasę tę w Szkołach powiatowych kończącej, przejścia do klasy VI-jej gimnazjalnej.

W ciągu dopełnionego, w rozpoczętym roku szkolnym, zapisu uczniów do Gimnazjów i Szkół powiatowych w Warszawie przyjęto do klas: w Gimnazjum Iem: do klasy I-jej 63; II-jej 88; III-jej 77; IV-jej 123; V-jej 91; VI-jej 75; VII-jej 50; razem 567.

w Gimnazjum IIm: do klasy I-jej 117; II-jej 118; III-jej 137; IV-jej 152; V-jej 134; VI-jej 114; VII-jej 45; razem 817.

w Gimnazjum IIIem: do klasy I-jej 64; II-jej 65; III-jej 65; IV-jej 69; V-jej 54; VI-jej 40; VII-jej 24; razem 381.

w Szkole Powiatowej Ogólnej I-jej przy Gimnazjum I-em: do klasy I-jej 57; II-jej 60; III-jej 47; IV-jej 34; razem 198.

w Szkole Powiatowej Ogólnej II-jej przy ulicy Marszałkowskiej: do klasy I-jej 66; II-jej 50; III-jej 35; IV-jej 19; V-jej 6; razem 176.

w Szkole Powiatowej Ogólnej III-jej przy ulicy Długiej: do klasy I-jej 80; II-jej 56; III-jej 42; IV-jej 28; V-jej 20; razem 226.

w Szkole Powiatowej Specjalnej I-jej przy ulicy Rymarskiej: do klasy I-jej 103; II-jej 75; III-jej 58; IV-jej 36; V-jej 21; razem 293.

w Szkole powiatowej Specjalnej II-jej w domu KK. Dominikanów: do klasy I-jej 72; II-jej 54; III-jej 34; IV-jej 19; V-jej 6; razem 185.

Z powyższego wykazu widzieć się daje, iż w IV-jej i V-jej klasie szkół powiatowych można by jeszcze prawie drugie tyle uczniów dogodnie pomieścić, gdy odpowiednio klasy gimnazjów są przepelnione do tego stopnia, że nadzwyczaj wielką liczbą uczniów nietylko utrudnia wykład nauk, ale nawet utrzymanie dozoru i karności szkolnej prawie niepodobnym do wykonania czyni.

Pragnąc zaradzić tej zobopólnej niedogodności tak dla młodzieży, któraby w takim stanie rzeczy należącego pożytku z nauk osiągnąć nie mogła, jak i dla władzy szkolnej, której praca i usiłowania byłyby nadaremne, Komisja Rządowa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego postanowiła przedsięwziąć stosowne środki, aby młodzież po szkołach właściwiej pod względem pedagogicznym rozlokowaną była. Mając przekonanie, iż powodem takiego nadtku młodzieży do gimnazjów mogła być tylko obawa rodziców lub opiekunów, aby ich dzieci, dla różnicy w planie nauk w klasie V-jej, po ukończeniu całkowitego kursu w szkołach powiatowych, nie doznawały trudności w przejściu do klasy VI-jej Gimnazjum, Komisja Rządowa wyjednana u Rady Administracyjnej decyzję, na mocy której w klasie V-jej Szkół powiatowych Warszawskich, został wprowadzony bez najmniejszej różnicy plan nauk dla klasy V-jej gimnazjalnej przepisany.

Obecnie, podając o tem do wiadomości rodziców i opiekunów młodzieży uczęszczającej do Gimnazjów w Warszawie, Władza Edukacyjna widzi się w obowiązku zwrócić uwagę na to, że przy jednokowym planie nauk tak w gimnazjach jak i szkołach powiatowych, różnica zakładów tylko na nazwie, wysokości opłaty szkolnej i liczbie klas polega, że zatem nie rodziców i opiekunów wstrzymywał od tego nie powinno, aby swych synów przepnieśli z przepelnionych klas gimnazjalnych do odpowiednich klas szkół powiatowych, gdzie uczniowie, będąc w mniejszej liczbie, częściej zapytywani na lekcyjach i ściślej kontrolowani być mogą, a tem samem nierównie większy pożytek z nauk odniosą. Dodac tu wypada, iż Władza Edukacyjna, zostawia pierwszeństwo rodzicom i opiekunom w wyborze szkoły, nie mogąc jednak z obowiązku swego obojętnie patrzeć na niedogodności, wynikające pod rozlicznymi względami, ze zbytlicznego nagromadzenia młodzieży w niektórych klasach gimnazjalnych, w ostatecznym razie sama przystąpi do rozdzielania uczniów przepelnionych klas gimnazjalnych pomiędzy szkoły powiatowe, przysięgwszy za zasadę odległość miejsca ich mieszkań od zakładów naukowych.

Rada Administracyjna Królestwa na posiedzeniu d. 5 (17) Października r. b., na przedstawienie Komisji Rządowej Sprawiedliwości, darowizny:

1) dla kościoła św. Leonarda na osadzie Bugaj, do parafii Dmenin należącego, rsr. 450;

2) dla kościoła księży Bernardynów w m. Piotrkowie, rs. 450;

przez Antoninę z Zaluskich Hrabinię Ankwicz, aktem na dniu 20 Września (2 Października) 1860 r. urzędownie sporządzonym, prawnie zaakceptowanym, uczynione, w myśl art. 910 K. C.,

z zachowaniem praw osób trzecich i pod warunkami bliżej w akcie darowizny oznaczonymi, zatwierdziła.

Kontrola Weterynaryjna na Pradze. — Zawiadania Publiczność, że na bydle rogatym krajowem na przedmieściu Pradze, okazała się zaraza bydła ca ksiągossuszem zwana, i że dla zapobieżenia dalszemu rozszerzeniu się tej groźnej kłeski, wprowadzone zostały w wykonanie odpowiednie środki ostrożności, wskazane Ustawą Polleji Weterynaryjnej; między innymi:

1) Zawieszono zostały wszelkie targi na bydło krajowe na Przedmieściu Pradze i te natomiast do czasu zupełnego ustania choroby, odbywać się mają zewnątrz Miasta przy rogatkach, mianowicie: na bydło sprowadzane z miejsc po prawej stronie Wisły, przy rogacie Moskiewskiej, a z miejsc położonych po stronie lewej, przy rogacie Wolskiej.

2) Wzbronionem jest aż do dalszego rozporządzenia wprowadzenie w obręb Miasta Warszawy i Przedmieścia Pragi, wszelkiego bydła rogatego krajowego, z wyjątkiem tylko sztuk, które na bezpośrednią rzeź i konsumcję miejscową są przeznaczone, jak również bydła prowadzonego tranzito przez Warszawę, i przeprowadzenie którego przez miasto, nie inaczey jak tylko pod dozorem dodanej straży, od jednego rogatego do drugich, ulicami wolnemi od zarazy dopełnionem będzie.

3) Wzbronionem jest wyprowadzanie bydła rogatego z Miasta Warszawy i Przedmieścia Pragi pod jakimbydz pozorem, ani na pastwiska. W razie jednak gdyby tego konieczna zachodziła potrzeba, bydło wyprowadzić się mające, poddane być musi przed jego wyprowadzeniem 14-to dniowej obserwacji, pod nadzorem Kontroli Weterynaryjnej. Kierujący Służbą Kontroli, Inspektor Lekarski, Radca Kolegjalny J. Poznaniowski. — Kontroler Trapszo.

ZASADNICZA USTAWA REORGANIZACJI WYDZIAŁU SĄDOWEGO W ROSJI.

Część druga.

POSTĘPOWANIE KARNE.

(Dalszy ciąg).

V. O wyjątkach od ogólnego porządku postępowania sądowego karnego.

113. Główne wyjątki od ogólnego porządku postępowania sądowego ustanawiają się względem następujących spraw:

- 1) o przestępstwa przeciw religii;
2) o przestępstwa stanu;
3) o przestępstwa i przekroczenia w urzędowaniu;
4) o przestępstwa jurysdykcji mieszanej cywilnej i wojskowej (lądowej i morskiej);
5) o przestępstwa jurysdykcji mieszanej cywilnej i duchownej.

114. W sprawach eo do naruszenia praw w różnych wydziałach zarządu skarbowego, istniejąca obecnie droga administracyjnego dochodzenia, co do uprzedzenia i kładenia tamy naruszeniom, pozostaje w swej mocy; lecz po odesłaniu do drogi sądowej, sprawy te podlegają śledztwu i sądowi według ogólnie ustanowionych przepisów. Dla obrony swych interesów władza skarbowa powinna mieć przy rozstrąsaniu sprawy swego pełnomocnika, na teże podstawie co i osoby prywatne.

115. Sprawy o włóczęgostwo, o przechowywanie wólcęgów, zbiegów z wojska, i o własne okaleczenie dla uniknięcia poboru do służby wojskowej, prowadzone są przed sędzią pokoju, w sądach, według ogólnych przepisów postępowania sądowego karnego.

116. W guberniach i obwodach, gdzie będzie wprowadzona nowa ustawa karnego postępowania sądowego, osoby cywilne oddają się pod sąd wojenny, tylko w miejscowościach, ogłoszonych na stopie wojennej.

117. Urzędnicy cywilni, zostający we władzach wojskowych (lądowych i morskich) podlegają ogólnym sądom kryminalnym, za wszystkie przestępstwa, niedotyczące naruszenia praw karności i służby wojskowej, a za przestępstwa tego ostatniego rodzaju podlegają sądowi wojennemu.

118. Sprawy o popełnione przestępstwa w cesarstwie przez mieszkańców królestwa polskiego i wielkiego księstwa fińskiego, a w tych prowincjach przez mieszkańców cesarstwa, prowadzą się w tem miejscu, gdzie zostało popełnione przestępstwo, i wyrok wydaje się na zasadzie praw tej prowincji, gdzie rozstrzyga się sprawa, lecz przy tom sądy mają zwracać uwagę na prawa i przywileje zapewnione oskarżonym w swej prowincji. Przy łączności przestępstw i przekroczeń popełnionych przez jedną i też samą osobę w częściach państwa podlegających różnym prawom, sprawy prowadzone są w tym sądzie, do jurysdykcji którego należy najważniejsze przestępstwa.

1) O postępowaniu sądowem w sprawach przeciw religii.

119. Sprawy o przestępstwa przeciw religii, podlegające jurysdykcji sądu świeckiego, prowadzą się według ogólnych przepisów postępowania sądowego. Wiadomości i względy, jakimi kierowały się dotąd ministerstwa spraw wewnętrznych i sprawiedliwości w sprawach o zwrócenie z wiary prawosławnej na inne wyznania i rozkoł, mają być do ogólnej instrukcji dla władz sądowych.

120. W sprawach o przestępstwa i przekroczenia przeciw religii prawosławnej, rozstrzyganych przy udziale asesorów przysięgłych, ci ostatni powinni być wyznaczeni z pośród osób wyznania prawosławego.

2) O postępowaniu sądowem co do przestępstwa stanu.

121. Śledztwo przedstępne co do przestępstwa stanu, prowadzi jeden z członków izby sądowej, przy osobistej obecności prokuratora. Członek iz-

by, który prowadził śledztwo, nie może być sędzią w sprawie przez niego śledzonej.

122. Akt oskarżenia układa prokurator izby i wnosi do roztrząsnięcia, do cywilnego departamentu izby.

123. Kiedy izba sądowa (w departamencie cywilnym) uzna, że sprawę należy zamiechać, przedstawia to do uznania kasacyjnego departamentu rządzącego senatu, który wydaje stanowiąc w tym przedmiocie decyzję, przy współudziale ministra spraw wewnętrznych.

124. Kiedy izba (w departamencie cywilnym) uzna, że obwiniony powinien być oddany pod sąd, zatwierdza akt oskarżenia, w zupełności lub z właściwymi zmianami.

125. Śledztwo sądowe i osądzenie sprawy odbywa się w kryminalnym departamencie izby sądowej, według ogólnych przepisów postępowania sądowego karnego, lecz bez udziału asesorów przysięgłych.

126. Dla sądenia spraw dotyczących przestępstw stanu, do członków departamentu kryminalnego izby sądowej przylgają się: 1) miejscowy marszałek gubernjalny szlachty; 2) jeden z powiatowych marszałków szlachty miejscowego okręgu sądowego; 3) jeden z głów miejskich tego okręgu, i 4) jeden z głów lub starszych gminy tego powiatu, w którym znajduje się izba. Sposób wyznaczenia tych osób do składu sądu powinien być ściśle prawem oznaczony.

127. Członkowie tego osobnego kompletu mogą być wyłączeni jedynie przez oskarżonego, lecz nie inaczey, jak dla powodów w prawie oznaczonych.

128. Wszyscy członkowie osobnego kompletu, biorą udział tak w stanowaniu, większością głosów, o winie lub niewinności oskarżonych, jak i w wyrażeniu, na skutek ogólnej ich decyzji, wyroku co do kary.

129. Wyrzeczone w ten sposób wyroki mogą być znoszone przez departamenta kasacyjne senatu rządzącego na prośbę oskarżonych, lub na protestację prokuratorów izb sądowych.

130. Śledztwo i sąd w sprawach o przestępstwa popełnione przeciw władzy Najwyższej i ustanowionej w państwie porządkowi za pomocą pism drukowanych i w ogóle mow publicznych, a także za pomocą wyobrażeń odbijanych i litografowanych lub w inny sposób szerzonych, odbywają się na zasadzie przepisów ustanowionych dla spraw o przestępstwa stanu, bez współudziału asesorów przysięgłych.

3. O postępowaniu sądowem co do przestępstw i przekroczeń w urzędowaniu.

131. Pociąganie urzędników do odpowiedzialności na drodze administracyjnej, za zaniedbywanie się w urzędowaniu, odbywa się na zasadzie przepisu przytoczonego w uwadze do art. 73-go kodeksu kar. Sędziowie nie inaczey mogą być pociągani do odpowiedzialności, jak po roztrząsnięciu sprawy na osobnej drodze dyscyplinarnej: co do sędziów pokoju, prezesów i członków sądów okręgowych, — w ogólnem zebraniu departamentów izb sądowej, a co do prezesów i członków tych izb, w ogólnem zebraniu departamentów kasacyjnych senatu.

132. W sprawach o przestępstwa i przekroczenia w służbie cywilnej, postępowanie sądowe może być rozpoczęte nieinaczey, jak na skutek decyzji właściwej władzy co do oddania pod sąd oskarżonego o przekroczenie w urzędowaniu. Decyzja ta komunikuje się prokuratorowi tego sądu, którego rozstrzygnięciu sprawa podlega.

133. Władza oskarżonego o przekroczenie w urzędowaniu, przed oddaniem go pod sąd, obowiązana jest wyjaśnić wszystkie okoliczności zakazania w ten sposób, ażeby decyzja co do oddania pod sąd służyła zarazem jako akt oskarżenia i ażeby sąd mógł przystąpić niezwłocznie na swem posiedzeniu do śledztwa sądowego.

134. Urzędnicy władz administracyjnych mają być, za przestępstwa i przekroczenia w urzędowaniu, oddawani pod sąd:

- 1) mianowani na posady przez władze gubernjalne i równe im, — na skutek decyzji rządów gubernjalnych;
2) mianowani przez ministerstwa i zarządy główne, — na skutek decyzji zatwierdzonych przez ministrów i głównozarządzających;
3) mianowani przez Jego Cesarską Mość na posady nie wyższe jak klasy czwartej, tudzież gubernjalni i powiatowi marszałkowie szlachty, — na skutek decyzji pierwszego departamentu senatu rządzącego.

135. Urzędnicy sądowi, za przestępstwa i przekroczenia w urzędowaniu, mają być oddawani pod sąd:

- 1) sekretarze, podsekretarze i inni urzędnicy zostający w władzach sądowych, tudzież komornicy sądowi, notariusze gubernjalni i powiatowi, — na skutek decyzji izby sądowej;
2) sędziowie pokoju, prezesi i członkowie sądów okręgowych i izb sądowych, prokuratorowie, ich towarzysze, naczelni sekretarze i ich pomocnicy, oraz naczelni prokuratorowie, — na skutek decyzji departamentów kasacyjnych senatu.

136. Do decyzji co do oddania pod sąd urzędników posiadających atrybucje prokuratorów, departamentu kasacyjnego senatu rządzącego przystępują nie inaczey, jak na skutek wniosku ministra sprawiedliwości.

137. Przelgani do sądów, w wypadkach prawem przewidzianych, asesorowie przysięgli, oddają się pod sąd, za naruszenie przez nich obowiązków, jedynie na skutek decyzji kasacyjnego departamentu senatu.

(l. c. n.)

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Wykonanie prawa o Radach Powiatowych.

(Ciąg dalszy, obacz Nr. 245).

ZAKŁADY DOBROCZYNNYNE.

Rada powiatowa Krasnostawska, zobowiązała członków Radę opiekuńczą

stanowiących, do jak najspieszniejszego otworzenia szpitala w Krasnymstawie, w rozmiarach dzisiaj możliwych. Jest wprawdzie do przewidzenia, że Rada opiekuńcza napotka pewne trudności, już to z powodu niedokładności w samej budowie, już też z braku studni miejscowej, niezbędnej dla zakładu; — lecz Rada powiatowa sądzi, że przekazując na ten cel oprócz procentów z ogólnych fundusów szpitala, roczną sumę rs. 801 k. 6, którą kasa miejska wnosi na rzeecz szpitali Gubernjalnych, — zadanie to ułatwi.

Zwróciła Rada powiatowa uwagę, że sala ochrony w Krasnymstawie, na którą fundusz w Banku złożony, wynosi rs. 670 k. 85, — nie jest dotąd zaprowadzona. Lubo fundusz ten nie odpowiada potrzebie, nie idzie jednak zatem, aby miał zostać bezowocnym, — zwłaszcza, gdy obowiązek dłuższy, słusznie oziębła dobroczynne serca i chęci, a przeciwnie, pierwszy choć mały początek, otworzy drogę miłosierdziu i da podstawę tej instytucji przygarniającej nędzę moralną i materialną. Zarządziła zatem Rada powiatowa, aby Rada opiekuńcza, wspólnie z Radą miejską, zajęły się przyspieszeniem otwarcia ochronki, a do dozoru, postarały się sprowadzić Felicjanki, dla których ordynarję okoliczni ziemianie dostarczają.

Istniejący w Chelmie dom schronienia dla starców i kalek, mógłby zdaniem Rady dać zarazem przytułek dla kilku przynajmniej chorych, którym pomoc lekarską zapewni obecność miejscowego lekarza. Gdy brak funduszu stałego, zamyka dotąd ten przytułek przed nędzą i kalectwem. Rada powiatowa poczuła się w obowiązku zwrócić uwagę, że grosz miejscowy do zakładów Gubernjalnych wnoszony corocznie w ilości rs. 275 kop. 74, winien być na miejscu użyty.

Co do innych zakładów dobroczynnych po powiecie rozrzuconych, Rada wstrzymuje się z wypowiedzeniem swych uwag, dla braku dokładnych o ich fundacji wiadomości, których zebranie Delegowanym poruczyła. W ogóle Rada powiatowa nie chce przesądzać ani działać Rady głównej opiekuńczej, ani czynności Dozorów szpitali, przeszłości nie dotyczy, na przyszłość jedynie działając, stanowi, aby nowo powołane Dozory Szpitali, bez względu czy we wsi, czy w miastach, zajęły się jak najdokładniejszym wszechstronnem zbadaniem zakładów, pieczy swojej powierzonych, — ułatwiły czynności pod tym względem delegowanym przez Radę członkom — i owoc swej wspólnej z nimi pracy, na pierwszej powiatowej Radzie przedstawiły.

Rada powiatowa Bialska uczyniła uwagę: że Instytut Dobroczynny, ograniczone w zakresie działań swoich obowiązkiem odnoszenia się do Rady Głównej, rozwinąć się i zakwitnąć prędko nie mogą. Gdy więc centralizacja wiewiera szkodliwy wpływ na pomysłność Zakładów Dobroczynnych, winioskowała Rada, aby wszelkie przedmioty miejscowe, nie przechodzące granic Powiatu, jako wymagające przejścia się i zarządu zgodnego z potrzebami miejscowości, ostatecznie rozstrzygane były przez Radę Powiatową, pozostawiając tylko Radzie Głównej zatwierdzanie etatów i zakładwanie nieporozumień w razie niezgodności zdań. Ponieważ zaś w myśl art. 14 prawa o Radach Powiatowych, Członkowie Rad Opiekuńczych wybierani być mają z pomiędzy Członków wybieralnych Zgromadzenia wyborczego, co pod wielu względami jest niedogodnem, — przeto Rada Powiatowa uchwalila uczynić do Władzy przełożenie, aby Członkowie Rad Opiekuńczych mogli być wybierani także z osób na liście wybieralnych niezamieszczonych, jeżeli położenie ich i zdolności, pożytek Instytucjom zapewniają.

Rewizja szpitala Bialskiego, przy którym z mocy erekcji ustanowiony jest fundusz na 14 sierot, podala myśl Radzie powiatowej, aby w szpitalu tym przyjmowane były także dziewczęta ubogie za umówioną zapłatą, w braku bowiem innych Zakładów w okolicy do wychowywania podobnych dziewcząt, Szpital Bialski pod dozorem Siostr Miłosierdzia zostający, a odznaczający się wzorowym porządkiem w każdym szczególe swej administracji, za najodpowiedniejszy uznaje.

Wyznaczywszy Rada Delegację do obejrzenia innych Zakładów Dobroczynnych w Powiecie, zwróciła jej uwagę,

aby wpływem swoim i roztropnemi radami starała się wzbudzić rozwój Instytucji Dobroczynnych; aby dozorem specjalnym niekoniciecznie narzucała ogólne przepisy i rozporządzenia administracyjne, częstokroć do miejscowości zastosować się nie dające, co cechę pewnego przymusu nosićby mogło. Uważała bowiem Rada, że przymus przy prowadzeniu Zakładów Dobroczynnych i przy obecnej dyspozycji ofiar na nie składanych, od wszystkiego odstąpić może; gdy przeciwnie, pozostawienie wolności w działaniu, przy roztropnem kierunku osób do tego umocowanych, wytworzy nowe pomysły, nowe ofiary i nowe wzory. Uchwalila także Rada, aby zasiłki z miast na Szpital Gubernjalny nadal dawane nie były.

Rada powiatowa Lubelska zwróciła uwagę, że obecnie przy zmienionych stosunkach włościńskich, Szpitale przepełnione są chorymi z dóbr prywatnych, rządowych i donacyjnych; że zwrot kosztów kuracji jest dla Gmin uciążliwy, przez co niejednokrotnie Gminy te przekładają chorych swoich bez opieki pozostawić. Z tych powodów Rada uznając potrzebę powiększenia Szpitali i pomnożenia funduszy, wyznaczyła Delegację do wygotowania projektu na przegacie do wygotowania projektu na przegacie posiedzenie, wskazawszy jej zasadę: że każdy chory ubogi z powiatu, powinien być przyjmowany do Szpitala na koszt właściwego funduszu.

ZDROWIE PUBLICZNE.

Stan zdrowia ludu wiejskiego, zdaniem Rady powiatowej Krasnostawskiej spoczywa jedynie w pieczołowitości dworów; z nich idzie rada, z nich pomoc i lekarstwo. Nie są to bynajmniej słowa próżności, ale słowa skargi: bo chęć najszerzszą nie starczy za naukę, a tej po wsiach albo zupełnie brakuje, albo jest za kosztowna. Miasta większe tylko gromadzą Lekarzy, a monopol apteczny czyni lekarstwa ludności wiejskiej niedostępną. Uwagi te skłoniły Radę do wniosku: aby Władza Lekarska na ten zupełny brak umiejętności opieki zwróciła swe działania; aby zaleciła ściśle zbadanie kwalifikacji felcerów po małych miasteczkach osiadłych i listę ich imienia do wiadomości publicznej podała; aby im wzbronila dowolnego krwi puszczania i prowadzenia ohydnych targu w tej profesji. Życzenie jest ogólne utrzymania felcerów po Gminach i zdolnych Akuszerki po miastach; — i dla tego Rada powiatowa usilnie uprasza Radę Lekarską, aby ich dostarczyła.

Dotkliwie także uczuć się daje zupełny brak Weterynarzy; jeden rządowy Weterynarz nie jest na powiat dostateczny; żądania zaś wsparte na potrzebie, mogłyby dla wielu z nich obszerna praktykę zapewnić. Nadmienila wreszcie Rada powiatowa, że trafiające się tak często wypadki śmiertelności na czarną krostę, jedynie z powodu sprzedaży mięsa z bydła na karbunkul chorego, czynią koniecznem obostrzenie przepisów o rzezi.

Rozbierając środki do zachowania zdrowia publicznego prowadzące, Rada powiatu Lubelskiego uznala potrzebę ustanowienia trzech akuserek rządowych dla trzech okręgów powiat składających. Obowiązkiem ich będzie nieść bezpłatną pomoc ubogim położnicom po wsiach i miastach. Objawiła także Rada życzenie zaprowadzenia po miastach okręgowych Weterynarzy, płatnych z funduszu opłat asekuracyjnych od bydła.

W powiecie Lukowskim utyskiwała Rada powiatowa, że w mniejszych miasteczkach częstokroć dość ludnych, nie obmyślone są środki pomocy w razie nagłych lub zarażliwych słabości, że Lekarz z urzędu do chorych wezwany, nie ma komu na miejscu zleceń swych zostawić. Dla zaradzenia temu, Rada wystąpiła z wnioskiem: aby w każdym miasteczku utworzyć posadę Starszego Felczera, oraz Akuszerki, a to albo z funduszu, jakinwnoszą miasta na służbę zdrowia, albo też z remanentów Kas Miejskich.

Na Radę powiatowa Radzyską wniesione było żądanie Dyrekcyi Ubezpieczeń o udzielenie opinii, czyliby maximum wartości za wybijane było tymczasowo na lat pięć od r. 1858 — 1862 ustanowione, — w następnym pięcioletnim okresie podwyższyć lub obniżyć nie należało. W zaopiniowaniu tego przedmiotu Rada dotychczasowe maximum wynagrodzenia za krowę rs. 25, za jałowkę



rs. 15, za cięć rs. 3 uznała za dostateczną; — lecz co do wołów, z uwagi: że po zaszej zmianie stosunków gospodarskich, dokładna uprawa gruntów wymaga inwentarza roboczego daleko silniejszego; że w ślad za wzmagającą się potrzebą, wzrasta także cena, zaproponowała Rada maximum wynagrodzenia za wołu podnieść z rs. 35 do rs. 45.

Uznając potrzebę wskazania środków zabezpieczenia zdrowia publicznego, Rada powiatowa Hrubieszowska wyznaczyła Delegację, zalecając jej, aby po zbiciu łącznie z lekarzem powiatowym przyczyn śmiertelności i chorób lokalnych, przedstawiła na przyszłym posiedzeniu wnioski, co do należytego obmyślenia pomocy lekarskiej, jak niemniej co do rozpowszechnienia dojrzałych pojęć w ludności miejscowej, pod względem higieny.

WIĘZIENIA.

W kwestji więzień nastąpiły się Radom powiatowym następujące spostrzeżenia:

Na więzienie detencyjne w Białej, potrzebny jest oddzielny budynek, dotąd bowiem dla braku miejsca, obwinieni mieszczą się razem z osadzonymi, mają ciasne lokale, po różnych miejscach rozrzucone i powietrze niezdrowe. Nim to jednak nastąpi, uważała Rada powiatowa że tymczasowo więźniów nieosadzonych możnaby pozostawić w Białej, osadzonych zaś przenieść do Siedlec; zmienić system dotychczasowego rozmieszczania więźni; urządzić oparkowanie; dać wentylatory i powiększyć okna. Za stosowne także uznała Rada zaprowadzenie łaźni, do którejby więźniowie przynajmniej raz na tydzień uczęszczać mogli.

Częste pobielanie kotłów żelaznych; urządzenie kapłey w bliskości więzienia; oddzielenie małoletnich przez czas badania; odsyłanie ich po osądzeniu do kolonij karnych, na ten cel w kraju urządzić się winnych; nabyć dla więźniów książek elementarnych; zapewnić im pomoc religijną; wyznaczyć dla więźni rozmaitych warsztatów rzemieślniczych; podanie im w więzieniu środków zarobkowania i składania zarobków tych do kasy oszczędności; — oto są uwagi, które Rada powiatowa wprowadzonymi w czyn widzieć pragnęła.

Co do więzienia policyjnego i funduszu transportowego, objawiła Rada życzenie, aby fundusz ten przeszedł na wyłączną własność powiatu i był użyty na zamierzone ulepszenia w więzieniu detencyjnym.

Obejrzenie aresztów detencyjnego i policyjnego w mieście Hrubieszowie, przekonało Radę powiatową Hrubieszowską, że szczupłość i niedogodność onych pod względem sanitarnym, wskazują potrzebę obmyślenia innego lokalu i stosownych na ten cel funduszy.

Rada powiatowa Zamojska chce się przekonać, czy Zakłady karne w powiecie wymagają i jakich ulepszeń, wyznaczyła Delegację, która po zbiciu stanu więzień, przedstawić ma uwagi swe na przyszłe posiedzenie.

SZARWARKI ORAZ KOMUNIKACJE LĄDOWE I WODNE.

Mnogość dróg komunikacyjnych powiatu Krasnostawski przecinających, nie pozwala Komitetowi użycia wszystkich sił szarwarkowych w jednym kierunku, zwłaszcza, że ogólnie w powiecie, szarwark dotąd wykonywanym jest w naturze. Usiłowania zatem szarwarkowe, muszą się ograniczać na reparacjach, dopóki tą drogą komunikacji głównej nie zostaną utrwalone i dopóki fundusze stałe, czy to z zamiany robocizny na pieniądze, czy z innych źródeł, nie wzrosną do tego stopnia, aby można było rozpocząć i wykonać gruntowniejszą pracę.

Jedyna droga bita, jaką obecnie Komitet w dalszym ciągu przeprowadzić zamierza, jest na trakcie z Chelma przez Rejowiec do Krasnostawu. Tu, ponieważ trzy przedstawiają się kierunki, począwszy od Rejowca do Chelma, — Rada powiatowa zawieszając swoje ostatnie wyzroczenie, wydelegowała z grona swego Członków, którzy z pomocą Inżyniera powiatu zbadać mają ten przedmiot na gruncie, wyszukać najkorzystniejszą linię pod względem komunikacji i latwości budowy, sporządzić kosztorys, odebrać deklaracje od stron i operat tak uzupełniony, przedstawić radzie na pierwszym posiedzeniu.

W ogólnym poglądzie na kwestję szarwarkową Rada czyni uwagę, że nadal fundusze szarwarkowe, winny się koncentrować w Kasie powiatowej i zostawać pod rozporządzeniem Rady powiatowej.

Dalej zważając, że powiat Krasnostawski dotąd nie miał sobie udzielonych żadnych funduszy na drogi bite 2-go rzędu, owszem, dochody z podatku szarwarkowego, z opłat i kar żadne nieodrobione, nieprodukcyjnie dla samego powiatu

pobierane, stałe powiększały tylko ogólny kapitał Gubernji, — Rada nie żądająca na teraz zasilek i pomocy z innych funduszy, jak np. z sumy 20,000 rs. przez Skarb Królestwa na drogi bite 2-go rzędu corocznie przeznaczanej, ogranicza się do żądania zwrotu z ogólnego kapitału Gubernji, tej części kapitału, jaka na powiat Krasnostawski przypada.

Mając sobie przedstawiony przez Komitet drogowy, reskrypt Rządu Gubernjalnego Lubelskiego, z roku bieżącego, w którym przywodzi Dekret Najwyższy z dnia 29 Sierpnia 1820 roku, że szarwark nie na wymiar, lecz na dniem winien być wymagany, a to dla uniknięcia reklamacji ze strony mieszkańców, do szarwarku obowiązanych; — Rada korzysta z tej sposobności, dla przedstawienia wniosku, że podobne polecenia przeciwne wydanej Instrukcji rządowej szarwarku dotyczącej, podług której wszelka robocizna powinna być na wymiar wymagana i do czego stosowne obliczenia zawiera, — uchylić należy. Robocizna na wymiar pod każdym względem jest odpowiedniejszą i sprawliwszą dla pracujących, gdyż Instrukcja rządowa w wymiarze roboty są zastąpione i nikt z dozoruujących nie może im robić zarzutu, że niedość rano do swej pracy przychodzą.

Z drugiej także strony Komitet specjalne drogowe, mając za sobą prawo, — wszelkich niesłusznych reklamacji uniknąć, a robocizna szarwarkowa korzystniejsza dla dróg spożytkowaną zostanie.

Instrukcja Rządowa przesłana Komitetem przez właściwą Władzę powinna być rozpatrzoną i zmodyfikowaną, skoro się zdarzają reklamacje przeciw wymiarowi roboty; zasada wszakże robocizny na wymiar, powinna być utrzymana.

W końcu Rada powiatowa wezwała Komitet drogowy o ściągnięcie od Kontrybuentów, mianowicie zaś od Dworów z pustkami, deklaracji, co do zamiany na rok przyszły robocizny na pieniądze, ustalając cenę dnia ciągłego na k. 30, a pieszego na kop. 15 bez prejudykatu na przyszłość.

Przystąpiwszy do wniosków nad utrzymaniem i budową dróg komunikacyjnych i traktów 2-go rzędu, Rada Powiatu Łukowskiego mając z jednej strony przekonanie: że skoncentrowanie całej siły szarwarkowej w jeden punkt przyczyni się do pośpiechu robót i do uduklennienia nadzoru technicznego; z drugiej zaś biorąc na uwagę, że użycie szarwarku w naturze niemogłoby w tym razie mieć miejsca, — zaproponowała: aby szarwark w naturze bezwarunkowo na pieniądze zamienić, licząc za dzień pieszy po k. 30, a za sprężający po kop. 60, gdyby zaś kontrybuentom miała być pozostawiona wolność odrabiania lub opłaty, — w takim razie uważa, że opłatę tę należałoby oznaczyć za dzień pieszy 37 1/2 kop. za sprężający 67 1/2 kop.

Wnioskowała obok tego Rada, aby roboty odbywały się na wymiar; żeby rozkłady robót szarwarkowych tak spiesznie były przygotowywane, aby w Marcu palety interesantom mogły być doreczane; żeby wreszcie reparacje mostów po miastach zarządzał Komitet szarwarkowy, któryby anszlagi ostatecznie zatwierdzał.

Fundusze na drogi bite po expiracji kontraktu z dzisiejszą administracją pragnie rada przyjąć pod swoją dyspozycję, z oddaniem bowiem utrzymania dróg przez licytację, łączą się konieczne widoki zysków przedsiębiorcy; powierzenie zaś onych Radzie ziszczają zamiary Rządu, poruczając drogi i fundusze na nie, opiece obywatelskiej. (d. c. n.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Ogólne Sprawozdanie.

Małe królestwo greckie obecnie jest głównym punktem, na który zwracają się oczy świata politycznego. Wiadomości o wypadkach jakie zaszły wtem państwie, ciągle są niedokładne i sprzeczne między sobą; dotąd z pewnością wiadomo jakie układy prowadził Król Otton z rządem tymczasowym, jaki był ich rezultat, czy Król abdykował i pod jakimi warunkami, czy usunięcie dynastji jego od tronu zostało wyzroczone lub nie. La France zapewnia, że Król i Królowa początkowo postanowili trzymać się w prowincjach wiernych im, lecz prowincje te wkrótce poszły za przykładem innych i reprezentanci mocarstw, stanowczo doradzili Królowi aby się oddalił. Jeden z dzienników wiedeńskich z bardzo wiarygodnego źródła zapewnia, iż wszyscy reprezentanci mocarstw opiekunich udzieliłi Królowi zapewnienie, iż gabinety ich w sprawie greckiej nie zrzekają się prawa interwencji, lecz w duchu protokołu londyńskiego, będą z niego dopóty korzystał, dopóki na właściwej drodze, to jest przez porozumienie mocarstw opiekunich, kwestja następcstwa tronu nie zostanie załatwiona. Trzy mocarstwa nie uważają aby dzieło spełnione przez traktaty londyńskie z 1827 i 1832 r., zostały obecnie naruszone, a p. Bulwer mianowicie, na skutek którego rad Król Otton zerwał układy z rządem tymczasowym, w czasie bytności swej w Wiedniu, stanowczo oświadczył, iż lord Palmerston nie

gdy nie uzna prawa Greków do samoistnego wyznaczenia sobie rządu przyszłego, to jest obdarzenia tronu greckiego. Dziennik wiedeński uważa wiadomości te, za prawdziwe, ale dodaje, iż wcale niema to znaczyć, aby opanowanie mocarstwa miały się oświadczyć za otrzymaniem dynastji bawarskiej na tronie greckim.

Tenże dziennik dalej dodaje, że floty angielska i francuska wkrótce ukażą się na wodach greckich, gdzie także eskadra austriacka już popłynęła, równie jak i dwa statki włoskie. Jeżeli się sprawdzi, że Grecja zamierza zażępnąć działając przeciw Turcji, i pobudzić na wyspach Jonskich agitację, to środki energiczne zaraz zostaną przedsięwzięte, a zasada nieinterwencji, przez zajęcie ważniejszych punktów na wybrzeżach, będzie naruszona. Zresztą kończy ten dziennik, jedyny to jest sposób, ażeby kwestja grecka nie zamieniła się w kwestję wschodnią, a w interesie Grecji podobna interwencja jest upragniona, jako mogąca uchronić Grecję od bezrządu, jaki panował tam od 1827 do 1832 r.

Patrie także utrzymuje, że wybór Króla w Grecji może się odbyć tylko według zasad z 1830 r., to jest, że na niego będą miały wpływ postanowienia mocarstw, dodając, że już przedmiotem układów pomiędzy mocarstwami, jest przyszła interwencja dyplomatyczna.

W Grecji, jak donoszą niektóre pisma, utworzyły się dwa stronnictwa, jedno pragnące księcia zagranicznego, drugie krajowego. Z pomiędzy krajowców dwóch jest kandydatów, Maurokordatos, i młody książę Ypsylanty (syn Aleksandra), wcale nie zubożali, jak mylnie podawano, lecz posiadający znaczne dobra na Włoszech, ożeniony z córką bogatego bankiera wiedeńskiego, p. Sina, który jak zapewnia Wiedeńska urzędowa gazeta, w interesie familijnym udał się do babki swej do Odessy.

Dziennik wiedeński Gegenwart zapewnia, że do Wiednia wyznaczony został z Rzymu prałat dla naradzenia się co do zmian mających się zaprowadzić w konkordacie. Wiadomość ta tem jest ważniejsza, że podaje ją dziennik, będący organem katolickim.

Izba niższa, rady państwa pomiędzy innymi artykułami układu z bankiem, zatwierdziła także zgodzić z wnioskiem komisji, aby przywilej banku tylko na lat 10 był przedłużony.

W Turynie ciągle mówią o zmianach gabinetu. Król po odhyciu podróży wojskowej po średnich Włoszech, ma się udać do Neapolu, gdzie zabawi do stycznia. Jednocześnie ma być tam zniesiony stan obłężenia. Jak się okazuje, Król polecił wystawić na widok publiczny podarunek przysyłany dla księżniczki Pji, nie od Papieża lecz od Rzymian.

(Ind. B., Patr., W. Z.)

Anglija.

Londyn, 25 Października. Oddawna zapowiedziane posiedzenie rady ministrów, o której też pogłoski obiegają, nie odbędzie się ani dziś, ani pojutrze, lecz odroczone zostało na czas nieograniczony. Już książę Argyll i książę Somerset opuszcili znowu stolicę, a za ich przykładem pójdą dziś kanclerz skarbu, minister wojny i inni członkowie gabinetu, dla oddania się przerwanym na chwilę lozom. Będącem jest przypuszczenie, jakoby posiedzenie rady ministrów odroczone zostało z powodu choroby lorda Palmerstona; ten ostatni przeciwnie ma się dobrze, a nawet lepiej niż zeszłej zimy. Prawdopodobniejszy do tego powod upatrywać należy w tem, że lord Lyons, którego interesu zatrzymał w Waszyngtonie, dopiero w dniu dzisiejszym miał opuścić Nowy-Jork, a przed jego tu przybyciem nie można zdecydować co do przyszłej postawy Anglii względem Ameryki. Lord Bloomfield udał się napowrót do Wiednia na swe stanowisko poselskie, a o zmianie hr. Flahault, ambasadora francuzkiego przy dworze tutejszym, znowu jest mowa. Jako następce jego podają pp. Lavalette'a i Persigny'ego. Ten ostatni niechętnie opuścił Londyn i nie kryje się z tem, że życzyłby sobie tu wrócić.

Co do kwestji amerykańskiej, pomimo niezaprzeczonej wielkiej sympatji publiczności angielskiej dla Poludnia, tutejsi politycy, ile razy publicznie przemawiają, tyle razy oświadczają, że natychmiastowe uznanie konfederacji poludniowej nie nastąpi. Z liczby najznakomitszych mówców parlamentu, którzy w ciągu tego tygodnia roztrząsali tę kwestję w obec swych wyborców, jeden tylko p. Lindsay oświadczył się za niezwłocznym uznaniem Poludnia. Lecz deputowany ten, jako reprezentant interesów armatorów angielskich, stał od samego początku po stronie stanów skonfederowanych, a gdyby stało się było podług jego woli, rząd angielski nie tylko byłby uznał oddawna niepodległość Poludnia, lecz nawet byłby stanął zbrojnie po jego stronie. Oprócz Lindsay'a, przemawiało trzech członków parlamentu ze stronnictwa torysów: major Beresford, Dr. Cane i lord Robert Cecil. Pierwszy z nich oświadczył, że jakkolwiek sprzyja stanom poludniowym, jako polityk atoli pochwala neutralne zachowanie się rządu. Drugi wyrażał zdanie, że nie nadeszła jeszcze chwila stosowna do mieszania się i prawdopodobnie nie nadejdzie nigdy. Trzeci oświadczył się również za Poludnie, lecz jednocześnie bronił zasady niemieszania się pod żadnym pozorem w obec sprawy. Trzeci członkowie stronnictwa liberalnego: Dunlop, Pigott i Milnes, bardziej jeszcze stanowczo przemawiali przeciw wszelkiej interwencji, która uważają jako nieunikniony skutek uznania. Ścisłe atoli wzięwszy, do wszystkich tych oświadczeń nie należy przyzywać wielkiej wagi, gdyż lord Palmerston gorąco obecnie tak nad torysami i liberalnymi, jak i nad krajem i nad większą częścią prasy. Dopóki ten maż stanu uznawać będzie za stosowne, ażeby Anglija nie wychodziła z obecnego swego wycofanego położenia, dopóty twierdzenia mniejszych i większych polityków będą jedynie wiernem echem sposobu zapatrywania się samego pierwszego ministra.

Austrja.

Wiedeń, 28 Października. Komisja finansowa na r. 1863 roztrząsała wczoraj sposób, w jaki

złożyły należy izbie deputowanych sprawozdanie z budżetu na r. 1863. Dep. Dr. Taszek postawił dwa następujące wnioski:

1) W sprawozdaniu ogólnem o budżecie wydatków na r. administracyjny 1863, mają być zamieszczone jedynie prawo finansowe i odpowiednie liczbę. Szczegółowe zaś referata mają być jako annexa do prawa finansowego dołączone.

2) Prawo finansowe ma być samo jedno przez sprawozdawcę izbie przedłożone, a kapreż referentów pozostawia się dawać w samej izbie, co do punktów wątpliwych lub spornych, stosowne wyjaśnienia i sprostowania.

Po długich rozprawach, w których udział brali: hr. Belcredi, Wieser, Winterstein, Giskra, Tszabusznik i hr. Hartig, przyjęty został przeważną większością pierwszy z dwóch wniosków dep. Taszka. W ten sposób porządek roztrząsania w izbie budżetu i prawa finansowego został znacznie uproszczony. Uniknione przeto zostaną sprawozdania z każdej po szczególe z rubryk budżetu, a co do większej części tego ostatniego, wnioski komisji finansowej będą mogły być przyjęte en bloc. Z powodu tego ułatwienia spodziewać się należy, że izba deputowanych ukończy w ciągu drugiego połowy listopada rozprawę nad budżetem na r. 1863.

Francja.

Paryż, 26 Października. Zdaje się, iż wiadomość podana przez tygodnik *Esprit public*, jakoby odpowiedź na okólnik generała Durando, miała być czytana i roztrząsaną na posiedzeniu rady ministrów, weszła srodę, jest mylną. Z dobrych źródeł zapewniamy, że na posiedzeniu tem wcale nie zajmowano się tą kwestją, a nawet prawdopodobnie p. Drouin de Lhuys nie odpowie wcale na ten okólnik, ograniczając się jedynie notą, rozesełaną do agentów dyplomatycznych i ogłoszoną w *Moniteurze*. Co do działania, jakie ma być wywierane przez gabinet paaryżki na gabinet turyński w celu sklonienia tego ostatniego do wyrzeczenia się roszczeń do Rzymu jako stolicy, takowe może się odbywać tylko w granicach rad poufnych, lecz ani na chwilę nie przypuszczają, aby mogło przybrać kształt najsurowszego połączonego z groźbą. Włochy zatem powinny tylko uzbroić się w cierpliwość.

Sprawa piekarska miasta Paryża, która nie została jeszcze rozstrzygnięta na onegdajszym posiedzeniu rady stanu, ma być roztrząsaną w dalszym ciągu w przyszły wtorek na posiedzeniu tejże rady, także pod prezydencją samego Cesarza. Prawdopodobnie system swobodnego wypięku, chociaż bardzo silnie broniony przez radę ministrów i popieraną przez większość rady stanu, upadnie z powodu opozycji p. Haussmanna, który posiada zaufanie Cesarza i podobno ma teraz otrzymać wstęę Legji Honorowej.

Pogłoski o starciu pomiędzy flotą angielską a flotą Stanów Zjednoczonych w okolicach wysp Bermudzkich, okazały się przesadzonymi. Nie podobnego tam nie zaszło, tylko podobno jeden z statków amerykańskich nie chciał powitać zwyczajnymi działami wystrzałami, jednego z portów angielskich.

Dziennik *La France* powiada, że rewolucja grecka jest tylko przeciw dynastyczną. Postawienie przynajmniej, że Król zawsze rządził konstytucyjnie, ale zarzucają mu, iż nie pragnął potęgi i powiększenia Grecji. Naczelniczy powstania należą do pierwsorzędnych rodzin w kraju i jak oświadczyli, nie są wcale przeciwni monarchicznemu kształtowi rządu. Z drugiej strony, mianowicie angielskiej, zarzucają Królowi, iż starał się popierać ruch mający na celu przyłączenie do Grecji wysp Jonskich. To zapewne posłuży za pozór dla Anglii do mieszania się w sprawę grecką; wiadomo już bowiem, że eskadra angielska, znajdującą się koło Malty, otrzymała polecenie udania się na wody greckie. Flaga francuzka ma być reprezentowana na tych wodach w takiej samej sile jak angielska. Rząd tymczasowy grecki polecił, aby wajska skoncentrowały się w Jonji na granicy tureckiej. Porta zaś powziawszy wiadomość o wypadkach zaszłych w Grecji, postanowiła, aby armja, która miała być powrócona na stopę pokoju, została pozostawiona na stopie wojny i wysłała oddział wojska na granicę Albanji, dla pilnowania Liwadji, prowincji greckiej, nadzwyczaj nieprzyjaznej dla Turcji.

Włochy.

Turyń, 24 Października. *Gazetta ufficiale* ogłasza, iż ponieważ niektóre osoby przypisywały takie lub owakie zdanie gabinetowi, wyrzeczono przez ten lub ów dziennik, gabinet zupełnie odrzucił takie przypuszczenia; kilkakrotnie ostrzegłszy już w tym względzie publiczność, powtarza jeszcze raz, iż zdania swe objawia tylko za pośrednictwem dziennika urzędowego, nie przynajmniej żadnemu innemu, prawa przemawiania w jego imieniu lub wskazywania jego zamiarów.

Dziennik *Nationalité* podaje: „Od kilku dni w niektórych dziennikach ciągle jest mowa tylko o zmianach w gabinecie; to wystawiają napróżd niektóre nazwiska, to znowu odrzucają drugie, a niektóre dzienniki zagraniczne, chcąc okazać jak dobre posiadają wiadomości, mówią nawet o zmianie całego gabinetu. Z tego wszystkiego nie ulega wątpliwości tylko to, że większość gabinetu przesyłać pozostaje na swych miejscach, z przesyłaniem do niej polityka znajduje pow, przekonaniu, że jej polityka znajdzie parcie w parlamencie i w kraju, bo wszelka inna polityka wystawilaby Włochy na wielkie niepewności co do przyszłości, która by musiała ustalać nie mogąc już liczyć na udział Francji.”

W istocie wszystkie wiadomości o zmianach w gabinecie, są przedwczesne. Gabinet stanie przed parlamentem w takim składzie jak jest dziś, i dopiero po pierwszych uchwałach izb, pomyśli o pewnych zmianach. Pomiedzy ministrami a pp. Farinim i Minghetim panuje porozumienie. Dwaj ci mężowie stanu będą silnie popierać gabinet na przyszłych posiedzeniach izb. A jak tylko gabinet otrzyma pierwsze wotum zaufania, zaraz wejdą do niego; p. Farini w takim razie wzięłyby wydział spraw zagranicznych, jenerał zaś Durando wysłany byłby do Petersburga dla reprezentowania tam rządu wło-

skiego. Natenczas gabinet stałby się jednorodny, i wzmacniłby się przez udział w nim męża stanu, który po p. Ratazzim najwięcej ma powagi w izbach. P. Minghetti zaś, jak wiadomo, był jednym z czynniejszych członków gabinetu hr. Cavoura.

Dekret o zwolnieniu izb jeszcze nie został ogłoszony i dopiero jutro ma go Król podpisać. Na porządku dziennym izb na samem czeluże będą się znajdowały komunikacje od rządu. Będzie to rodzaj *blue-booku* dotyczącego kwestji rzymskiej. Można przewidywać, że rozprawy w tym względzie będą bardzo żywe, jeżeli nawet nie burzliwe. Czy zakończą się wotum zaufania, tego jeszcze nie można obecnie przewidzieć. Zawsze wszakże gabinet posiada już za sobą znaczną większość, która, przedstawienie dokumentów dyplomatycznych, bezwzględnie wzmacni i zwiększy.

WIADOMOŚCI TELEGRAFICZNE.

Londyn, 29 Października. *Times* mówi: Anglija nie życzy sobie wyboru księcia Alfreda na Króla Greckiego, lecz nie będzie się sprzeciwiać wyborowi księcia Leuchtenbergskiego, ani hrabiego Flandriji, lub wreszcie księcia Ypsylantego.

Paryż, 28 Października. Hr. Sartiges, wezwany telegrafem, przybył tu wczoraj wieczorem, i udał się bezwzględnie do ministerstwa spraw zagranicznych. Zdaje się, że uda się on niebawem objąć obowiązki swego nowego urzędowania.

Marsylja, 27 Października. Eskadra morza Srodlimnego dziś wieczorem opuści Tulon i uda się na wybrzeża Greckie.

Turyń, 27 Października. Król odbył przegląd oddziału 12-tysięcznego na placu marsowym; ludność wydawała okrzyki pełne uniesienia. — Pogłoska podana przez dziennik *Italia* o zakupieniu koncesji na drogi żelazne do Salerno, przez towarzystwo Bastoggo, jest przedwczesną. Stan zdrowia Garibaldeggo ciągle jest niepokojący. Jednakże codzienny buletyn lekarski donosi o niejakim polepszeniu. *Italia* donosi, że Król uda się we wtorek przyszedł do Medjolanu celem odhycia przeglądu wojska dywizji Medjolańskiej. Z Medjolanu piszą, iż następcie przeglądu wojsk będą miały miejsce w Bouonji, Parmie, Placencji, Aleksandrii i w Genui.

Madryt, 27 Października. *Epoca* donosi z Meksyku, pod datą 14 września, że Juarez zajął dobra duchowieństwa i zabronił księgom nosić w mieście odzież duchowną. Juarez obwarował miasto Pueble.

Turyń, 28 Października. Dzisiejsza *Opinione* podaje wiadomość, że z Grecji donoszą, iż drugi syn króla Wiktora Emanuela, Amadeusz książę Aoste ma tamże wilek stronników, którzy zamierzają ogłosić go królem.

Triest, 29 Października. Król Grecki Otton przybył wczoraj w wieczór do Miramare.

Wenecja, 29 Października. Król i królowa Grecji przybyli tu dzisiaj po południu z Korfu.

Berlin, 29 Października. Król przybył dziś z powrotem. Ostatnia *Kreuzzeitung* spodziwa się, że zapowiedziane przez ministra sprawiedliwości roztrząsanie kwestji, dotyczące kosztów zastępstwa w urzędach deputowanych, osiągnie skutek zgodny z jej zapatrywaniem się co do odmówienia pokrycia tychże kosztów. Prezydencja policji ogłosiła obwieszczenie, przypominające zakaz z roku 1851, według którego składki w Berlinie dozwolone są tylko za potwierdzeniem tejże prezydencji.

Frankfurt, 29 Października. Posiedzenie zgromadzenia wielko-niemieckiego zostało zakończone dziś o godzinie 1-szej w południe. Utworzenie niemieckiego stowarzyszenia reformy zostało w zasadach przyjęte, a przeprowadzenie szczegółów zostało poruczone specjalnemu zgromadzeniu związku, które ma niezwłocznie rozpocząć obrady. Co do wniosku p. Mohl w kwestji handlowej, zgromadzenie oświadcza, że zupełnie się zgadza na odrzuceniu traktatu handlowego; że trzeba się starać o przystąpienie Austrii do związku celnego, i przeglad taryfy związku celnego powinien być przedsięwzięty za współdziałaniem Austrii. Wniosek ten został z wyjątkiem dwóch głosów, prawie jednomyślnie przyjęty. W końcu wnoszono okrzyki „niech żyje” na cześć Niemiec. Ożywione to posiedzenie okazało się stanowczo przychylnem dla Austrii.

Berlin, 28 Października. Wielki książę Oldenburgski przedłużył swój pobyt w Berlinie o jeden dzień w skutku otrzymanych wiadomości z Grecji; — a wczoraj wieczorem udał się w podróż do Wenecji, naprzeciw swej siostry, Królowej Greckiej.

Triest, 29 Października. Z Konstantynopola donoszą pod datą 28 m. b., że w Pireus wybuchło zaburzenie, gdy okręt królewski znajdował się jeszcze w pobliżu brzegu, przyczem 4 osoby zostały zabite. Grecy w Konstantynopolu wybierają komisję, która się ma udać do Aten. Zaimi został mianowany presem gabinetu. Parostatek stowarzyszenia *Lloyd*, który dziś przybył ze Smyru, przywiozł wiadomość, że zgromadzenie narodowe zapewne się zbierze w ciągu tygodnia i wysle deputację do Anglii, celem wezwania na tron księcia Alfreda. Wpływ Anglii jest w Grecji przeważającym.

Nowy-Jork, 21 Października. Główna kwatery Mac-Clellana znajduje się obecnie w Harpers-Ferry. Skonfederowani są skoncentrowani między Charlestownem i Martinsburgiem. Związkowci mają udać się na kwatery zimowe. Krają niepewne pogłoski o powstaniu murzynów, z powodu których w Culpepper w Wirginji, utworzył się komitet. Murzyni, przy których znaleziona będzie proklamacja Lincoln'a, mają być wieszani. Skonfederowani utrzymują, że otrzymali zwycięstwo pod Perrysville i że zabrali 9,000 związkowych do niewoli. Dochodzą wieści, że armja Mac-Clellana nie może postępować, z powodu braku odzienia. Jenerał stanów południowych Morgan, porażony i ścigany przez związkowych, schronił się do Frankfurta w stanie Kentucky.



WIADOMOSCI ROZMAITE.

Wczoraj rano była mgła gruba, następnie lekka, która do południa trwała; niebo przez cały dzień było pogodne, po południu przez kilka godzin na pół pogodno. Przed południem panował wiatr słaby południowo-wschodni, po południu słaby wschodni. Powietrze bardzo wilgotne, blisko dwa razy cieplejsze jak w stanie normalnym; średnia temperatura dnia jest 6 1/2 stopni R., największe ciepło po południu 12 1/2, w południe 10 1/2, najmniejsze w nocy 2 1/2 stopni Reaumur. Barometr w ciągu dnia opadał, wczorazem wznosił się, średnia jego wysokość jest 750,62 milimetrów. Elektryczność 18 stopni. Na słońcu 6 gramad, złożonych z drobnych plam i jedna wielka plama.

Pierwsza kwadra o godzinie 1-ej min. 8 rano. — W nocy z dnia 1 na 2 Września r. b., w mieście Włodawie, powiecie Radzyńskim, z niewyśledzonej przyczyny wybuchł prawie jednocześnie w różnych stronach miasta pożar, skutkiem którego zgorzało osm domów mieszkalnych murowanych z zabudowaniami gospodarskimi, ubezpieczonych na rs. 12,730; — a dla położenia tamy dalszemu szerzeniu się ognia, uszkodzono sześć domów mieszkalnych, przy czem zrzadzono straty na rs. 271; nadto spaliło się w rozmaitych ruchomościach na rs. 6,100.

Dotąd u nas i w Niemczech przypisywano wiele rzeźb Witowi Stwoszowi na zasadzie domysłów, często, bardziej na dowolności, jak na znanostwie opartych. Krytyka i pilne studia kompletują teraz istotny szereg prac krakowskiego mistrza. Po znalezionym świeżo monogramie Wita na grobowcu Oleśnickiego w katedrze gnieźnieńskiej, odkrył znowu p. Aleksander Przedziński znak Stwosza obok daty 1523 r. na rzeźbionym szafistym ołtarzu Narodzenia Pańskiego w Bambergu, w kościele archidiecezjalnym. Już w roku 1787 Weinrauch oddał to dzieło w szychu, dziś wielce rzadkim; p. Aleksander Przedziński przygotował artykuł w tym przedmiocie wraz z rysunkami, który wkrótce ma być umieszczony w Tygodniku Ilustrowanym. Zebranie wszystkich badań o Stwoszu i wydanie albumu niewątpliwych dzieł jego, byłoby pożytecznym, tem bardziej, że wiadomości po dziennikach rozproszone, uchodzą uwagi fachowych poszukiwaczy.

— Drogi żelazne w Rosji. Jakkolwiek Rosja w obecnym czasie posiada, licząc w to i drogę żelazną nikolajewską, przeszło dwa tysiące kilometrów takich dróg, ale wszystkie one, ważne dość same przez się, łącząc obie stolicy z sobą i z Europą przebiegają tylko po skrajach obszernego państwa. Środek jego, zawierający ogromną bogactwa przyrodzone, pozabawiony jest prawie zupełnie szybkich i wygodnych środków komunikacji, znajdując się w odległości tak od dróg żelaznych jak od dobrych komunikacji wodnych. Droga żelazna Teodozjowska miała brak ten zapelnic, gdyż przechodziłaby samym środkami Rosji i wiązałaby z sobą dwa jej odległe kraje. Przytem miałyby ona ogromne znaczenie dla Rosji południowej, która niezbyt dawno jeszcze uważana była za spichlerz Europy zachodniej, gdy teraz straciła to miano, właśnie dla braku dobrych komunikacji. — W Odesie naprzykład, jak donosi komunikacji. — W Odesie naprzykład, jak donosi komunikacji.

— W Odesie naprzykład, jak donosi komunikacji. — W Odesie naprzykład, jak donosi komunikacji.

tu są wyższe aniżeli na targach Europy zachodniej; obywatelom naszym zatem muszą czekać głodnych lat na zachodzie i z nimi cenę wysokich, lub sprzedawać ze stratą swe produkta. Niemniej ważną byłaby i projektowana kolej żelazna Sybirską, która byłąby łączącą z środkami Rosji i Europą okolice wprawdzie mało zaludnione ale nader bogate. — Na budowę zatem wspomnianych wyżej dwóch głównych dróg żelaznych, południowej i Sybirskiej zwraca się przedewszystkiem uwaga publiczna, a ludzie myślący i praktyczni, przyznając najzupełniej jak najprędzej ich potrzebę, różnią się tylko w środkach co do wykonania tego przedsięwzięcia. Niektórzy proponują rządowi, aby pokrył wydatki na ten cel za pośrednictwem pożyczki wewnętrznej i na ten cel użył depozytów, składanych w banku państwa, albo też wypuścił nową serję biletów kredytowych, ale środki te, zdają się być niewłaściwe. — Niedogodności ich, a mianowicie pożyczki wewnętrznej, wykazuje nader gruntownie dziennik *Birziewja* *Wiedomosti*, w Petersburgu wychodzący.

— *Telegraf Kijowski* podaje myśl wznieśnięcia w Kijowie, na gorze Andrejewskiej, na tak zwanem urwisku Bozdychalnicy, panującym nad dolnem miastem, doliną Dniepru i równinami zarzecznymi, pomnika Bohdanowi Chmielnickiemu, z wyrzeźbioną na skale cyfry 1634 r.

— *Gazeta Luowska* donosi, że radca galicyjskiego namiestnictwa, Kazimierz hr. Stadnicki, darował dla biblioteki uniwersyteckiej we Lwowie, zbiór książek, składający się z 242 tomów i 39 zeszytów. Inny zaś zbiór dzieł starożytnych i nowszych klasyków, złożony z 41 tomów, tenże dawca ofiarował dla szkół pośrodkich we Lwowie.

— P. Józef Erben, profesor szkoły realnej czeskiej w Pradze, został mianowany docentem statystyki przemysłowej w szkole politechnicznej tamże. — Gremium profesorskie tej ostatniej szkoły rozpisало konkurs na docenta tejże statystyki, w zakładzie tym w języku czeskim wykładają się mającej. Wkrótce nastąpi reorganizacja pomienionej szkoły, przy czem docentura ta zamieniona zostanie na katedrę profesorską.

— Zaszczycenie znana u nas śpiewaczka węgierska panna Hollosy, która zachycza obecnie publicznie w Klausenburgu swemi trzema głównymi rolami (w operach *Hunyadi Laslo*, *Lucja i Lunatycka*), po ukończeniu tam swych występów gościnnych, zwiedzi Szamos-Ujwar, Dezs i M. Varsahely, gdzie da koncerta.

— Zamek Pierefond, którego wizerunek był umieszczony w jednym z ostatnich numerów *Ilustracji francuskiej*, zbudowany w 1360 r. przez księcia Orleańskiego, brata Karola VI, który uważany był za jeden z cudów świata w swoim czasie, teraz z polecenia Cesarza Napoleona jest gruntownie restaurowany. Bogaty i ciekawy zbiór broni historycznej pochodzący ze zbiorów księcia Soltykowa, kupiony przez Cesarza Napoleona, ma być umieszczony w jednej z sal tego sławnego zamku. — Broni ta niedawno zdołała jedną z sal pałacu Tuileryjskiego, w której jako mieszkaniec tego pałacu, w lecie, Said-Pasza wydał obiad dla Cesarza i Cesarzowej.

— Czasopismo paryżkie *La semaine universelle* podaje następującą wiadomość: „Na

bulwarze Magenta w Paryżu, od pewnego czasu ma miejsce wystawa, która pomimo swej skromności nader jest zajmująca; wystawiony tam został instrument, nasłuchujący do niepoznania głos ludzki, szczególnie w wyższych tonach. Instrument ten wynaleziony przez p. Faber, byłego profesora matematyki w Niemczech, ma kształt kobiety siedzącej; zbudowany on jest według fizjologicznych zasad budowy gardła, które tam zastępuje rurka guttaperchowa; skala głosu obejmuje dwie oktawy i śpiewa wszelkie arje, w tonie, dźwięku i z siłą głosu kobiecego. Zapewne instrument ten grzeszy swym kształtem, którego wynalazca nie potrafił wydoskonalić; lecz jest to szczegół małej wagi; najważniejszą rzeczą, jest to, że głos ludzki, o co dotąd napróżno się silono, może być nasłuchowany za pomocą mądrego mechanizmu.

WIADOMOSCI LITERACKIE.

— W Krakowie nakładem nowo-założonej księgarni Fr. Grzybowskiego wyszło dziełko pod tytułem: *Główne zasady języka francuskiego* przez A. Świtkowskiego. W potwornym znaczeniu powiększonym i przerobionym wydaniu, autor, a zarazem nauczyciel od lat wielu języka i literatury francuskiej przy instytucie technicznym w Krakowie, prawa gramatyczne w połączeniu ze stosownymi ćwiczeniami tak uporządkował systematycznie, iż nie tylko początkujący, ale nawet z francuzkim językiem cokolwiek obeznani, korzystając z niej może, — nie pominął także pisowni francuskiej, którą krótkim a jasnym sposobem wyłożył.

— Tamże ukończono już prawie połowę druku i tomu zupełnego wydania dzieł Długosza. Jest to pierwsza część: *Liber benefactorum diecezi Krakowskiej*. Z końcem b. r. tom ten oddany będzie prenumeratom, a następnie rychło się po nim ukaza.

— We Lwowie p. Stanisław Nowiński wygotował do druku *Obraz miasta Lwowa* z dołączeniem zwięzłym podług najlepszych źródeł opowiedzianej historii miasta. Jest to rodzaj przewodnika podręcznego dla zwiedzających Lwów, jakie posiadają wszystkie znaczniejsze miasta. Książka składa się z ośmiu rozdziałów, mianowicie: Wspomnienie historyczne o przeszłości miasta Lwowa. Położenie Lwowa, rozkład ulic z dodaniem planu i widoku miasta. Kościoły i cerkwie. Zakłady i zbiory naukowe. Instytucje humanitarne. Ogrody i przechadzki. Przemysł i handel miejski. Wycieczki w okolice Lwowa.

— W Gdańsku, u Anhutha, wyszła „Karta nizin Wisły i Nogaci” (*Karte der Weichsel-Nogat Niederung*), ułożona przez F. Maul'a.

— W Dorpacie, nakładem Gläsera, wydano została rozprawa inauguracyjna F. Przeciśzowskiego, pod tytułem: *Pharmakologische Untersuchungen über Ammoniacum, Sagapenum und Opopanax*.

— W dziele profesora Precechtela o znakomitych mężach słowiańskich, zasługuje na uwagę życiorys Daniela Adama z Welesławina, urodzonego w 1546 r. Został on bakałarem nauk wywołanych w 1568, a mistrzem w 1569 r., od roku zaś 1572—1576 był profesorem na uniwersytecie prażskim. Po złożeniu tego urzędu, założył on drukarnię, a

w tym zawodzie tak się wslawił, iż przeważano go *arciknihałaczitel* (arcy-drukarzem). Styl i język jego dotąd za wzór służy. Cokolwiek za panowania Rudolfa ogłoszone zostało w Czechach drukiem, było bądź jego pióra, bądź przez niego przełożone, bądź nareszcie przy jego pomocy napisane i wydrukowane. Daniel Adam z Welesławina umarł w r. 1599, a zgon jego opiewało 35 ówczesnych poetów. Jungman w swej historii literatury czeskiej wyszczególnia 21 dzieł jego.

— W tych czasach wyszedł z druku w Paryżu drugi i ostatni tom dzieła p. Basancourt, pod napisem: *Wyprawy Chińska i Kocinchńska (Les expeditions de Chine et de Cochinchine)*. Wszystkie dzieła wojskowe tego znakomitego pisarza, opisujące wojny z drugiego Cesarstwa, odznaczają się dokładnością, ścisłością i prawdą, wiadomości bowiem przez niego podawane są czerpane ze źródeł urzędowych i korespondencji głównie dowodzących w tych wyprawach. Oprócz tego, że ostatnie jego dzieło prostuje błędne wiadomości o tak odległej wyprawie, zawiera także ciekawe dokumenta w kwestji dyplomatycznej, która w Chinach grała ważną rolę i dla tego szczegółowo jest tam opracowana; a nie łatwa to była praca; bo liczba zamienionych z pełnomocnikami chińskimi korespondencji, bardzo jest znaczna. Autor z wielką jasnością przedstawia bieg układów dyplomatycznych. Nowe jego dzieło, godne zajmując miejsce obok dawniejszych jego utworów, które słusznie, wielkie miały powodzenie.

— Pomiedzy dziełami wydanymi w ostatnich czasach w Paryżu nakładem księgarni Charpentier, zasługuje na uwagę wydanie krytyczne *Poezji Andrzeja Chenier (Poésies d'André Chenier)*, jakiego oddawań oczekiwali liczni zwolennicy tego poety. Uczony a pełen smaku erudyta, p. Becq de Fouquieres, przy pomocy rad p. Sainte-Beuve i ciekawych notat, pozostawionych przez p. Boissonade, poświęcił dziesięć lat pracy, temu dziełu, niepozostawiającemu nic do życzenia. Przy każdym utworze Andrzeja Chenier, znajduje się jego historia, komentarze i wskazane są źródła, z których pisarz ten, czerpiąc natchnienie z poetów greckich i łacińskich, wprowadził do swych poezj szczęśliwe zwroty starożytne, gdzie siła łączy się z najsubtelniejszym wdziękiem i z najczystsza formą. Piękne studjum o życiu Andrzeja Chenier, tekst przejrzany i przywrócony w zupełnej czystości, słownik wyrazów używanych przez tego poeetę i śliczny jego portret uzupełniają to wydanie, wyłożone z przepychem w sławnej drukarni Firmina Didota.

TEATRA W WARSZAWIE.

**Teatr Rozmaitości.** — Dziś w Piątek, d. 31 października, komedia w 4-ach aktach, oryginalnie napisana przez Aleks. Fredro: *Fau Jowialski*, odegrana przez pp. Rychełta, Bakatowiczową, Łokowskiego, Kurcuzowską, Lapińską, Bodurkiewiczą, Świeżowskiego, Chęcińskiego, Adlera.

Cena miejsc.

Łoża 1 piętra 4 bil.	3	0 10	Krzesło w nast. rz.	60	20/2
Łoża 2 piętra 4 bil.	2	70 10	Parter	45	2 1/2
Krzesło w 4 piętr. rz.	90	2 1/2	Galerja	20	—
Krzesło w 4 dru. rz.	75	2 1/2	Paral. j.	15	—

Zacznie się o godzinie 7

Jutro, w Sobotę, Wielki Teatr. — Dwaj złodzieje, Dobranoc panie Pantaloni.

W Niedziele, Wielki Teatr. — Faust.

W Poniedziałek, Teatr Rozmaitości. — Przed obiadem i po obiedzie.

Przyjechali do Warszawy.

Generał-Lejtnant Maniukin, Naczelnik 2-ej Piechotnej Dywizji, z Plocka, Generał-Lejtnant Kuźmin, z Niemiec, Książ Pralat Rzewuski, Dziekan Kościoła Metropolitalnego Warszawskiego, z Mińska.

Wyjechali z Warszawy.

Stanton Edward, Konsul Angielski w Warszawie, do Londynu, Therenim Leon, Konsul Jeneralny Praski w Warszawie, do Berlina.

KURSE GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

Monety.	żądano		płacono	
	rsr.	kop.	rsr.	kop.
Pół-Imperjal Rosyjski.	—	—	5	57
Dukaty Holenderskie nowa ważna. Papier.	—	—	—	—
Oblię Skar. za 100 rs. (oprócz kuponu)	93	17	93	—
Listy Zast. III-go Okręsu serya 1 i 2 (oprócz kuponu) za 15 rs.	14	92	14	90
ditto Serya II.	—	—	—	—
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych.	115	75	—	—
Oblię Wpółki Żegluga Parowej w Królestwie Pols. po rs. 750.	—	—	—	—
Akcje Wpółki Żegluga Parowej po rs. 100.	91	50	91	25
Akcje Drogi Żelaznej Warszawsko-Bgdzkiej po rs. 100.	—	—	—	—
ditto 500.	94	33	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Wied.	87	25	—	—
Wiedeń.				
Berlin 100 Tal.	2	M.	100	57 1/2
100 Tal. k. t.	—	—	—	—
Gdańsk 100 Tal.	2	M.	—	50
100 Tal. k. t.	—	—	—	—
Hamburg 300 Bmh.	3	M.	153	—
London 1 Ft. St.	3	M.	6	81
Moskwa 100 Rs.	1	M.	99	50
Petersburg 100 Rs.	1	M.	99	66
100 Rs. k. t.	—	—	—	—
Paryż 300 Fr.	2	M.	81	—
300 Fr. k. t.	—	—	—	—
Wiedeń 150 Zlr.	2	M.	82	50

Wartość kuponu bieżącego od oblię Skar. kop. 33 1/3

„ „ „ od Listów Zastawia: III-go Okręsu k. 21 1/3

KURSA TELEGRAFICZNA.

z Berlina z dnia 30 października.

	żądano	płacono
5% Polyczna Rosyjska	—	88 1/2
5% 97 1/2	—	—
Oblię Skarbowe 4%	—	85 1/2
Listy zastawne 4%	—	88 1/2
Bilisy Banku Polskiego	—	89 1/4
Weksel na Warszawę	—	89
Petersburg 3 tygodniowy	—	98 3/8
London 3 miesieczny	—	62 1/8
Paryż 2	—	75 5/8
Hamburg 2	—	150 7/8
Wiedeń 2	—	81 1/8
Żyto na targu	—	49 1/4
„ na dostawę późniejszą	—	45 1/8
z Paryża.		
Renta 3%	—	70 90
Akcje kredytu realnego	—	1095

Liverpool, 29 października. Dziś sprzedano 1,200 wuntuchów bawełny. Ceny nie stałe, obniżające się. Od piątku bawełna amerykańska spadła o 2 do 3 pensów.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWADOMIENIA.

(N. D. 5535) Komisja Rządowa Sprawiedliwości. Ogłasza, iż nadesłany drogą urzędową akt zejścia Anieli-Weroniki z hrabiów Żelenczyńskich Trzebińskich, z Warszawy pochodzący, a w d. 22 Marca 1862 r. w Wiedniu, w wieku lat 51 zmarłej, przesyła. Prokuratorowi Królewskiemu przy Trybunale Cywilnym w Warszawie do odpowiedniego przepisów prawa postąpienia.

Warszawa d. 4 (16) Października 1862 r. za Dyrektora Kancelarji, Zaborowski Sekr. Prez.

(N. D. 5550) Urząd Loterji w Królestwie Polskiem.

Podaje do powszechnej wiadomości, że w ciągnięciu 2 klasy 5 Oddziału Najwyżej dozwolonej Loterji na dobra Szymanów i Seroki, na dniu wczorajszym, to jest 17 (29) Października rozpoczętym, a w dniu dzisiejszym ukończonym, znaczniejsze wygrane padły jak następuje: rs. 6000 na Nr. 16,735, rs. 3000 na Nr. 2365, rs. 2000 na Nr. 21,699, rs. 1000 na Nr. 25,477, po rs. 500 na Nra 10861 18,120, po rs. 250 na Nra 1844, 8553, 9473 i 21,657.

Tabela ogólna wygranych numerów w teje klasie, wraz po wyjściu z druku dołączoną będzie przy Dzienniku Powszechnym, dla wiadomości wszystkich w też Loterji grających.

Ciągnięcie 3 klasy 5 Oddziału Loterji wspólniej, rozpoczętym się w 17 (29) Grudnia r. b. w Warszawie d. 18 (30) Października 1862 r. Naczelnik Urzędu, Baron Mengden. Sekretarz, J. K. Noiński.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

(N. D. 5555) Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernii Warszawskiej w Warszawie.

Ogłasza, że z powodu śmierci Józefa Szymańskiego wierzyciela kwot rs. 1500 i rs. 130 sposobem oznaczonym na nieruchomości Nr. 2251/6 przez zastrzeżenie z aktu Nr. 30 w dziale IV. poniżej Nr. 7 i na kapitale zlp. 15,000 na nieruchomości Nr. 3134/4 w Warszawie położonych, w dziale IV. pod Nr. 8 intabulowanym, oraz nr też kapitale zlp. 15,000, na sumie zlp. 18,800 na teże samej nieruchomości w dz. IV. pod Nr. 7 lokowanym subintabulowanym przez zastrzeżenie z aktu Nr. 46 do zabezpieczenia podanych, otworzył się spadek, do regulacji którego termin na dzień 27 Kwietnia (9 Maja) 1863 r. naczynają, i wzywa wszystkich interesentów do spadku tego prawa mieć mogących, aby się w terminie powyższym, w Kancelarji Hypotecznej podpisanego Rejenta z dowodami pod prekluzją stawili.

Masłowski.

(N. D. 5558) Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernii Lubelskiej w Lublinie.

Podaje do wiadomości, iż po zmarłej Walerji z hrabiów Stronowskich Grabowskiej, wie rzyciele sumy: 1. Zlp. 3092, albo rs. 463 kop. 80 pod pozycją 11; zlp. 29,208, albo rs. 4381 kop. 20 pod pozycją 12; zlp. 30,000, albo rs. 4500 pod pozycją 13 i zlp. 49,800, albo rs. 7485 pod pozycją 15 w dziale IV. Wykazu hipotecznego dóbr Abramowice w Okręgu Lubelskim położonych. 2. Zlp. 37,800, albo rs. 5670 w dziale IV.

pod pozycją 7 wykazu dóbr Mentow vel Gluszczyca Okręgu Lubelskim położonych, i

3. Zlp. 150,000, albo rs. 22,500 w tymże dziale wykazu hipotecznego dóbr Radawiec Wielki A. pod pozycją 60 w Okręgu i Gubernii Lubelskiej położonych, na jej imię ubezpieczonych, wytoczone zostało postępowanie spadkowe i termin do regulacji przed podpisaniem Rejentem pod prekluzją na dzień 19 Kwietnia (1 Maja) 1863 r. wyznaczony został. Lublin d. 15 (27) Października 1862 r. Edward Brodowski.

(N. D. 3899) Pisarz Sądu Pokoju Okręgu Lipnowskiego.

Z powodu śmierci: 1. Jana Bogumiła, Abrahama współwierzyciela sumy rs. 839 kop. 7 l/2 pod Nr. 1 w dziale IV. na nieruchomości w Lipnie Nr. 51 za zabezpieczenie. 2. Ludwika i Ludwiki małżonków Brzdułowicz współwierzycieli sumy rs. 105 w dziale IV. pod Nr. 2 na nieruchomości w Rypinie pod Nr. 57 zabezpieczenie. 3. Jana Baranowskiego współwierzyciela części na wsi Suradówku lit. C., otworzył się spadek, do regulacji których, termin półroczny pod prekluzją na dzień 11 (13) Lutego 1863 r. w Kancelarji Hypotecznej Sądu Lipnowskiego wyznaczam. Lipno d. 27 Czerwca (9 Lipca) 1862 r. Gurbki.

(N. D. 3900) Pisarz Sądu Pokoju Okręgu Zgierskiego.

Z powodu śmierci: 1. Dawida Hersza Halpern, właściciela nieruchomości pod Nrem 9 w mieście Piątku położonej. 2. Julii-Doroty Mejnserowej i Emilii Koernerowej, współwierzycielek sumy rs. 4500, na nieruchomościach pod Nmi 92, 93, 94 i 95 w mieście Zgierzu położonych, w dziale 4 pod Nr. 1 i hipotecznie zabezpieczonej, ogłasza postępowanie spadkowe i do regulacji powyższych spadków, termin na dzień 19 (19) Marca 1863 r. godzinie 10 z rana w kancelarji swej, w mieście Zgierzu w Sądzie Pokoju pod prekluzją naczynają. Zgierz d. 16 (28) Lipca 1862 r. Janiszewski.

LIICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(N. D. 5381) Rząd Gubernialny Warszawski.

Podaje do powszechnej wiadomości iż w Magistracie m. Rawy, przed Naczelnikiem Powiatu lub urzędnikiem ze strony jego delegowanym, odbywać się będzie dnia 5 (7) Listopada r. b. o godzinie 11 z rana głośna i w plus licytacja na wydzierżawienie dochodu z zyskowego w mieście Rawie przez ciąg rok 1863, poczynając od sumy rs. 2304 do dzierżawy. Każdy przeto mający chęć ubiegania się o te dzierżawy winien stawić się osobicie w miejscu wskazanem i złożyć przy licytacji wadium 1/10 części powyższej sumy wyrównywanej, które odstępującemu zaraz zwróconem będzie, zaś utrzymującemu się na kaucej po skompletowaniu do wysokości 1/5 części sumy zaliczowanej przez czas dzierżawy zatrzymanem zostanie. Blizsze warunki w każdym dniu wyjwyższy

świętecznych w Magistracie pomienionego miasta przeznaczone być mogą.

Warszawa d. 4 (16) Października 1862. z up. Gubernatora Cywilnego, Rada Gubernialna, Stróżycki, Naczelnika Kancelarji, Gurowski.

(N. D. 5392) Rząd Gubernialny Warszawski.

Ponieważ ogłoszone na dzień 1 (13) Października r. b. licytacje w biurze Rządu Gubernialnego odbyte na wydzierżawienie przez r. 1863 dochodu zyskowego, oraz propinacji rzeźniowej w m. Dąbni dla braku konkurentów spełzły bezskutecznie podaje zatem do powszechnej wiadomości że w Magistracie miasta Dąbni przed Naczelnikiem Powiatu lub urzędnikiem ze strony jego delegowanym, odbędzie się w dniu 31 Października (12 Listopada) r. b. o godzinie 11 z rana powtórna głośna i w plus licytacja na wydzierżawienie tych dochodów poczynając od sum dotychczasowych a mianowicie: a) Zyskowego . . . rs. 184. b) Propinacji rzeźniowej rs. 1900.

Każdy przeto mający chęć ubiegania się o te dzierżawy winien stawić się osobicie w miejscu wskazanem i okazać przy licytacji dowód na złożone w kasie miejskiej Gubernialnej lub Banku Polskim wadium 1/10 części powyższej sumy wyrównywanej oraz w gotowiznie rs. 10 na koszt ogłoszeń licytacji, odstępującemu zaraz zwróconem będzie zaś wadium utrzymującego się na kaucej po skompletowaniu do wysokości 1/5 części sumy zaliczowanej przez czas dzierżawy w Banku Polskim zatrzymanem zostanie, kwota zaś rs. 10 użytą będzie na zaspokojenie kosztów ogłoszenia. i jeżeli pokaze się niewystarczająca plus licytant niechciał brakuje dopłaci, nawzajem reszta jakoby pozostała będzie miał sobie powrócić.

Blizsze warunki w każdym dniu wyjwyższy świętecznych w Magistracie pomienionego miasta przeznaczone być mogą. Warszawa d. 3 (15) Października 1862 r. z up. Gubernatora Cywilnego, Rada Gubernialna, Stróżycki, Naczelnik Kancelarji, Gurowski.

(N. D. 5383) Rząd Gubernialny Warszawski.

Ponieważ ogłoszona na dzień 1 (13) Października r. b. licytacja w biurze Rządu Gubernialnego odbyta na wydzierżawienie przez r. 1863 dochodu zyskowego w mieście Zgierzu dla braku konkurentów spełzły bezskutecznie, podaje zatem do powszechnej wiadomości że w Magistracie miasta Zgierza odbędzie się, 29 Października (10 Listopada) r. b. o godzinie 11 z rana powtórna głośna i w plus licytacja na wydzierżawienie tego dochodu poczynając od sumy dotychczasowej rs. 2228.

Każdy przeto mający chęć ubiegania się o te dzierżawy winien stawić się osobicie w miejscu wskazanem, i okazać przy licytacji dowód na złożone w kasie miejskiej Gubernialnej lub Banku Polskim wadium 1/10 części powyższej sumy wyrównywanej oraz w gotowiznie rs. 10 na koszt ogłoszeń licytacji które odstępującemu zaraz zwróconem będzie, zaś wadium utrzymującego się na kaucej po skompletowaniu do wysokości 1/5 części sumy zaliczowanej przez czas dzierżawy w Banku Polskim zatrzymanem zostanie, kwota zaś rs. 10 użytą będzie na zaspokojenie kosztów ogłoszenia i jeżeli okaże się niewystarczająca, plus licytant kwotę brakującą dopłaci, nawzajem reszta jakoby pozostała będzie miał sobie zwróconę. Blizsze warunki w każdym dniu wyjwyższy

świętecznych w Magistracie pomienionego miasta przeznaczone być mogą.

Warszawa d. 3 (15) Października 1862 r. z up. Gubernatora Cywilnego, Rada Gubernialna, Stróżycki, Naczelnika Kancelarji, Gurowski.

(N. D. 5384) Rząd Gubernialny Warszawski.

Ponieważ licytacja na dochody konsumcyjne z miast tejżej Gubernii, Powiatu Warszawskiego, Tutejszej, Czarska i Grójca na rok jeden 1863, w pierwszym terminie dla braku konkurentów nie przyszła do skutku, i gdy na wylicytowanie w pierwszym terminie takich dochodów z miast: Błonia, również Powiatu Warszawskiego, tudzież z miasta Stanisławowa, podana została deklaracja zapewnijająca Skarbowi 10% więcej dochodu, Rząd Gubernialny przeto zawiadamia osoby interesowane, że na te same dochody i na tenże rok odbędzie się w biurze Rządu Gubernialnego Warszawskiego na dniu 30 Października (11 Listopada) r. b. powtórna i ostatnia licytacja przez opieczętowane deklaracje, mianowicie: Z miasta Tarczyna od sumy dotychczasowej rs. 2141.

Z miasta Czarska od sumy dotychczasowej rs. 163. Z miasta Grójca od sumy dotychczasowej rs. 3784 kop. 80. Z miasta Błonia od sumy podwyższonej rs. 2204 kop. 55. Z miasta Stanisławowa od sumy podwyższonej rs. 300 kop. 72 l/2, z tą wzmianką, co do trzech pierwszych miast, że gdyby w tym drugim terminie nie chciało licytować od ceny oznaczonej, mogły być na ten sam termin składane deklaracje opieczętowane z ofertami dowolnymi, to jest nawet niższymi od oznaczonego praeium, lecz na wypadek gdyby oferta plus licytanta niewyrównywała danej dotychczasowej, przyjęcie jej od Komisji



